

la, således at skatten for den overvejende del af befolkningen kan opkræves med en ensartet procent. Dette forudsætter en fradragsreform.

Den del af det samlede skatteprovenu, der efter de totale økonomiske overvejelser skal tilfalde kommunerne, fordeles mellem disse efter objektive kriterier.

Herved forstås målestokke, som i hovedsagen er neutrale over for kommunale dispositioner, og som bygger på den enkelte kommunes udgiftsbehov.

Med forskellig vægt, alt efter kriteriernes erfaringsmæssige betydning, kan bl. a. følgende faktorer indgå:

Det samlede indbyggertal,
antal indbyggere i alderen 0-6 år,
antal indbyggere i alderen 7-18 år,
antal indbyggere i alderen 65 år og derover,
vejnettets nødvendige længde,
areal,
kommunens vækst.

For amtskommuner, hvis opgaver er andre end kommunernes, er der anledning til andre eller supplerende kriterier.“

Ved forslaget 1. behandling udtalte *indenrigsministeren* bl. a. følgende:

„Forslaget peger på nogle centrale problemer, som har optaget folketinget gang på gang, og som folketinget med eller uden enheds-skat vist også i fremtiden vil blive stillet over for adskillige gange. Jeg tror imidlertid, at der er en udbredt vilje i tinget til at tage fat på disse problemer og søge dem løst, men jeg tror ikke, at den anviste vej er den rigtige.“

Efter en omtale af det nuværende skattesystems manglende overskuelighed sagde ministeren, at det, der gør skattesystemet så indviklet, er navnlig de mange fradrag. Kun ved at tage fat på problemerne omkring de mange forskellige fradrag vil man kunne opnå en løsning på det indviklede system. Det var da også regeringens hensigt at fremsætte forslag om sanering på dette område, og ministeren henviste i denne forbindelse til den oversigt over regeringens tanker, som var tilstillet folketingets politisk-økonomiske udvalg og skatte- og afgiftsudvalget (om de i fortsættelse heraf senere fremsatte lovforslag henvises til *forlag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om skattemæssige fradrag og særskilt beskatning af medhjælpende hustruer* (se A. I. nr. 8) og *forlag til lov om ændring af udskrivningsloven* (se A. I. nr. 9)).

Efter en gennemgang af de forskellige problemer i forbindelse med en udligning mellem de forskellige egne af landet udtalte ministeren, at han var enig med forslagsstillerne i, at spørgsmålet om samordningen af statens og kommunernes økonomi var væsentligt. Mi-